

Fridericus cardinalis archiepiscopus Gne:
snensis, Alexandro regi Poloniae.

60

Serenissime princeps et domine germane,
domineque gratiosissime. Pendente adhuc
spe aliqua animum nostrum, et aliorum
dominorum consiliariorum, confirmata novi:
tas de casu infelici cesaris Zawollhensis
per literas vestrae maiestatis, exacerbatum
multum, et plurimo dolore affectum, considera:
to tam magno periculo vestrae maiestatis
et eius dominiorum, cui certe ex ipsis visce:
ribus ut par est compatimur, et quatenus
hic possumus intendimus omne nostrum
studium atque operam impendere, ut huic
male fortune, aliquo salutifero consilio et
remedio provideatur. Jam enim emisimus
sine ulla mora literas ad dominos consi:
liarios, nuntiantes ea, quae nobis vestra
maiestas descripsit, et subiude exquirentes
eorum sententiam, qua ratione succurrendum
esset rebus communibus tam lubrico loco
constitutis, tum de congressu dominorum pro:
pter adventum oratorum magni ducatus Li:
thvanie et alias necessitates, descripsimus
maiestatis vestrae voluntatem, et quam pri:
mum intellexerimus quid de his sentiant,
dato rebus ordine, significabimus vestrae mai:
estati. Ad id vero quod scripsit nobis ve:

stra

stra maiestas de adventu nuntiorum Tartari
Brekopski, audivimus pro certo eodem cum
ea legatione venturos, ut omnino tractent
cum vestra maiestate de pace incunda, fere
his conditionibus, quibus vestra maiestas vo-
luerit, quod fœdus ut eo citius sit. Hoc quo-
que audivimus, quod idem Tartarus vellet
proprium filium dare in obsidem vestra ma-
iestati, sed etiam efficere vult, ut dux Mo-
schovia desistat à bello, quoad conveniret
de conditionibus prædictæ pacis, quod, etsi
videatur valde ambiguum, cum nulla cau-
sa succurrat, cur id ipse hostis, præsertim
victor, et habens tam potentes socios belli,
affectare debeat, nisi forte aliquo metu duc-
retur adventus cesaris Nohaiski vindicaturi
generi profligationem proditoriam, tamen si
forte Dei benignitas eo modo aliquod sub-
levamen rebus nostris afferret, atque ita
ut dicitur, idem cesar Brekopski pacem
optaret, videretur nobis, et fortasse non inuti-
le esset, ut vestra maiestas eandem pacem
non repudiaret, invento isthuc aliquo modo,
quo id honeste et sine periculo graviori fieri
posset, nam certe in tantis gravaminibus
regnum constitutum, nulla alia via meli-
us respirare posset, id quod profecto sum-
me necessarium esse vestra maiestas opti-
me sentit et intelligit, ut et domini per
dominum Bochotnicki nuntiaverunt. Verum

ut

1502.

Ex Camp. Regni.

ut discimus, de his omnibus quid putent a:
 lii consiliarij faciendum, non negligemus si:
 gnificare vestre maiestati, sed etiam adni:
 temur ut id propere fiat, quod consulent
 agendum, vestra autem maiestas de hac
 quoque re et aliis, dignetur nos reddere cari:
 tiore, ut hactenus fecit, quam dominus
 Deus valere feliciter faciat, et fortunet
 in omnibus. Commendamus nos humiliter
 eidem vestre maiestati. Datum 1502.

[Faint, mostly illegible text in a smaller hand, likely a continuation or related document.]

[Faint signature or scribble at the bottom right of the page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly yellowed paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of paragraphs. The handwriting is characteristic of the 17th or 18th century. The text is written in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly yellowed paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of paragraphs. The handwriting is characteristic of the 17th or 18th century. The text is written in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly yellowed paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of paragraphs. The handwriting is characteristic of the 17th or 18th century.